

KULTUR- KRÖNIKA

Josephine Askegård

Övriga kulturkrönikörer: Tiina Rosenberg, Göran Greider, Anna Hellgren, Jonas Fogelqvist

Plats i korgen

I SPÅREN AV de allt fyrkantigare, skruvade och populära amerikanska relationssåporna i tv följer en rad filmer där vi kan gotta oss i kärlek på gång, kärlek med problem och kärlek som till slut leder till mysig tvåsamhet. Bland det roligaste, ibland det enda roliga, med dumma, konformistiska Hollywoodfilmer, är att genom den förutsägbara moralmatematiken förutspå hur det kommer att gå. Det gamla talesättet att ser man en kniv i ett tidigt skede kommer den förr eller senare att dyka upp i ryggen på någon, gäller dock inte läng-

”Förr fick kvinnorna slita i sina pojkvänner för att få med honom på en ‘tjejfilm’. Nu borde de göra allt som är möjligt för att hålla dem därifrån.”

re. Den nya ”verkligheten” har kommit i kapp. Nu görs ofta handlingen i de enklaste filmer så krånglig (utan att vara komplex) som möjligt, och ingen-ting är säkert. Inte ens en av de säkraste sanningarna av alla, att mannen som hjältinnan motvilligt hamnar i säng med också i slutet blir den som hon ”gifter” sig med, är längre säkra. Snarare blir det den hon *inte* legat med som utnyttjas för familjebildning. Kärleken kommer efterhand och vi har gått hela varvet runt, tillbaka till gårdagens moralistiska, ”romantiska” ideal.

Relationsmissbruket börjar bli en tröttsam underhållning. Drottningarna i genren, Kate Hudson, Cameron Diaz med flera tvingas in i kroppsnära fodral för att pröva sin lycka via famntag med ett antal träkmänisar som aldrig vill växa upp, men som är bra på att vifta med ögonfransarna och exponera en muskulös kropp. Hon, påfallande ofta advokat eller journalist, skvallrar med väninnorna om de mest intima detaljer och han blir retad av kompisarna över sina tillkortakomman-

den. För han är på väg att bli en pappanörd – det är kraftprovet han ska klara att bevisa. Slutkyssen sker mellan grodan och hon som låg med de flesta prinsarna.

ALDRIG HAR DET VÅL exponerats så mycket kropp och läppar på vita duken som i dag. Trots högskoleutbildning, ofta en gammal senil pappa som ska tas om hand, kanske ett par föräldralösa syskonbarn och en gravid väninna som blivit dumpad så är det utvecklingen av den fysiska attraktionen och förmågan som får mer och mer utrymme i hjältinnans liv. Medan den blivande hjälten med en skatebord under ena armen och en back öl under den andra bara har att vänta in hennes sexuella utbildning, från blyg viol till utlevande strippa, till uttråkade partyprinsessa som faller för brorsans töntkompis vilken hela tiden stått i hörnet och väntat med en trygg axel att somna vid. I en skön pyjamas. Stringtrosa väck och gravidmage in på scen. Dags att bli en desperat hemmafru.

Sex and the city och *Djävulen bär Prada* är två av höstens filmsuccéer. Varmhjärtade kvinnor som förvandlas till djur inför ett modeplagg eller en snygg man, men till sist inser att det är nördpappamaterialet som är den enda som kan fylla tomheten. Oskyldig underhållning?

En annan gammal sanning som måste omvärderas: Förr fick kvinnorna slita i sina pojkvänner för att få med honom på en ”tjejfilm”. Nu borde de göra allt som är möjligt för att hålla dem därifrån – kvinnor *är* inte korkade shoppingslavar och männen är inte grottmän med enda funktion – spermiebehållare. Och medan man agerar dörrvakt utanför biografen: håll lilla-syster och döttrar borta också. Och småkillar.

KULTUR-TIPSET!

Införskaffa genast dvd-boxen *Kritikernas val* volym 1. Särskilt kombon

Notes on a Scandal och *The last king of Scotland* är värd hela din uppmärksamhet.